

Forfatter: Goldschmidt, M. A.

Titel: Udrag fra Arvingen

Citation: Goldschmidt, M. A.: "Arvingen", i Goldschmidt, M. A.: *Arvingen*, udg. af Johnny Kondrup , Det Danske Sprog- og Litteraturselskab, Borgen, 1988, s. 224. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/text/adl-texts-goldschmidt01-shoot-idm140700592074080.pdf> (tilgået 26. april 2024)

Anvendt udgave: Arvingen

Da Axel rejser udenlands, er hans kærlighedsdrift således spaltet i to: en længsel efter at genfinde det overjordiske billede, som han bærer i sig, og en sjælløs eros, »Blodets Magt«. Der foregår mellem disse to længsler en kamp, hvis kritiske punkt nåes i Paris, da Axel kommer 225 under indflydelse af en berømt skuespillerinde. Denne erfarne dame med de »flammende sorte Øine, hvori der ikke var anden Sjæl end den, Mænds Phantasi vilde lægge deri« (s. 105), tager imod liggende i sin seng og er lige ved at fordreje hovedet på Axel. Men så bliver han i et billedgalleri stillet over for Ary Scheffers maleri af Paolo og Francesca da Rimini, hvis kærlighed var stærkere end døden, og erindres derved om sin egen kærlighed til Astrid. Det bærer ham igennem krisen (- skønt kun fordi han selv eller Goldschmidt glemmer, at Paolo og Francescas kærlighed også var af den vellystige slags og bragte dem i Helvede, jf. note til s. 109). Da de Potter, som også var forgabt i skuespillerinden, kort efter skyder hovedet af sig selv, rykker Axel definitivt uden for fare. Han forbliver nu urokket i tjeneste hos sit paradoksale håb om på en eller anden måde at genvinde Astrid.